

"אי אפשר להיות מקצוענים וגם לעשות חלטורות"

ד"ר רונית רונן-תמיר

הוא הותיר, ללא ספק, חותם יוצא דופן על מחול הישראלי. מודה על הזכות הגדולה שנפלה בחלקי להיות רקדנית בלהקתו.

זוכרת בגעגועים את דרכו היצירתית והמיוחדת, "האלמנטים" ו"האקספרימנטים" שהתחילו מצעד קטן או דימוי כלשהו והתפתחו למחול שלם בעזרת הרקדנים שנשאו כולם את עיניהם אליו בהערצה ועשו כמיטב יכולתם לממש את כל מה שדמיין וחלם.

הכל התחיל על רצפת אולם החזרות ואט-אט התגבש ליצירה של עולמות, סיפורים, תמונות, נופים ואווירה ישראלית שהתקבצו כולם למופעים מגוונים, מושקעים, ברמה מקצועית עם תזמורת חיה, חבורת זמר, תלבושות והמון נשמה. נדבקנו כולנו בתשוקתו, דבק בנו חיידק הבמה והמחול הישראלי ומסתבר שאין לא מרפא ואין לו תקנה.

ברמה האישית, יונתן היה בשבילי מודל ודמות משמעותית. ההכרות שלי עם יונתן התחילה עוד

ונתן גידל דורות רבים של רקדנים/יות שצמחו להיות רקדנים בולטים, יוצרים ומובילי תחום המחול הישראלי בכל שנות קיומו. כולנו ממשיכים עד היום את מורשתו ונמשיך להוביל את הדרך בהערכה, בכבוד ובנחישות כאשר אנו נושאים איתנו את כל מה שלימד אותנו באהבה.

מהתגובות הרבות והחמות לאחר הליכתו המפתיעה של יונתן מאיתנו, הכותבים כולם מביעים הערכה עצומה להשפעה ולמורשת שיונתן הותיר אחריו, הן ברמה האישית, על כל מי שזכה לרקוד אצלו וללמוד ממנו, והן בהתבוננות על ההיסטוריה וההתפתחות של ריקודי העם שעליהם הותיר את טביעת רגלו האופיינית והמיוחדת כל כך.

יונתן ביטא את הרוח הישראלית במיטבה, הוא היה יחיד ומיוחד, כריזמטי וכובש. ביטוי מוכח להשפעתו הרבה ניתן למצא היום בעובדה שמרבית יוצרי המחול הישראלי כיום ובדור האחרון גדלו ורקדו אצל יונתן.

**נדבקנו כולנו
בתשוקתו,
דבק בנו חיידק
הבמה והמחול
הישראלי
ומסתבר שאין
לא מרפא ואין
לו תקנה.**

מבית אבא, דודי ודודתי רקדו בלהקות כרמון הוותיקות עוד לפני שנולדתי, אבי פעל רבות לקידום תנועת ריקודי העם ותמיד תמך והאמין ביצירתו ועשייתו של יונתן לאורך השנים, היה שותף בהקמת להקת ירושלים ושותף להקמת פסטיבל כרמיאל בהנהלתו האמנותית של **יונתן כרמון**.

כרקדנית הגעתי ללהקת ירושלים בגיל 16, חוויה משמעותית שעיצבה אותי, הביאה אותי למה שאני כיום והשפיעה על כל תחום וכל בחירה שעשיתי בחיי מאז. חמש שנים מעצבות ומגבשות בהן למדתי מיונתן התמדה, נחישות, מקצוענות, ושאיפה תמיד לעשות מעבר למקסימום האפשרי.

בזכות יונתן הפכתי את תחביב הריקוד וריקודי העם הישראליים בפרט, למקצוע ובזכותו לא הפסקתי לרקוד ליום אחד מאז ועד היום! תמיד הרגשתי קצת ילדה של יונתן וילדי, נכדיו. יונתן העמיק בי את האהבה הגדולה למחול הישראלי ולבמה ולרוח הישראלית שהתבטאה בכל יצירה שלו.

יונתן כרמון וד"ר רונית רונן-תמיר ב.....

זוכרת את המבט הבוחן, את הציפיה לראות את האישור בעיניו. מבט שתמיד ריגש אותי. את ההתעניינות התמידית שלו בשלום הילדים וההורים. זוכרת את דמותו הזקופה ואת החיוך הרחב, את האופטימיות ושמחת החיים. זוכרת את החשיבה היצירתית ומעוררת ההשראה שלו ואת ראיית הבמה המופלאה. זוכרת ומתגעגעת לימים שהיו ולא ישובו עוד. נשאר הזיכרון והתמונות שילוו אותי ואת כל ילדיו/ רקדניו ואוהביו לעולמים! ✨

משפטים של יונתן שתמיד יזכירו לי אותו (משפטים שהועלו ונזכרו בקבוצת הוותיקים של להקת ירושלים):
 "את הרגל אפשר להניע קדימה אחורה או הצידה, אי אפשר לעשות איתה צמות...השאלה היא איך?"
 "הקהל מגיע ליהנות ולא לראות שאתם מזיעים ומתאמצים... הכל צריך להיראות קל".
 "אי אפשר להיות מקצוענים וגם לעשות חלטורות"
 "לא לשרוק... זה מביא מזל רע".
 "לקפוץ כמו 'אני פרפר' ולא כמו 'אני פרה'"